

være alt for farligt; vi tør ikke udsætte os for, at Guldet drages bort fra os; thi det kunde let stille sig saaledes, at vi ikke uden Vanskeligheder og uforholdsmæssig store Omkostninger kunde til Erstatning faa det Guld, som vi behøver. Vi maa derfor foreløbig opretholde de Love, der tillader os at fastholde den nødvendige Guldbeholdning. Noget andet er, at vi ikke bør anvende disse Love, udover hvad der er nødvendigt efter Omstændighederne til enhver Tid, og navnlig at Nationalbanken ikke i videre Udstrækning end nødvendigt nægter at indløse sine Sedler mod Guld og kun benytter sin Ret til at nægte Indløsningen, naar den mærker Fare for, at den derved skal miste mere af sin Guldmøntbeholdning, end ønskeligt er.

For Tiden har vor Nationalbank, ifølge Bankens Regnskab for 1915—16, en Beholdning af ca. 165,4 Mill. Kr. i Guld (og Skilleløb), og dette maa vistnok kunne anses for en tilstrækkelig Dækning overfor den i Omløb værende Seddelmængde, idet ca. 67 pCt. af Seddelmængden har Gulddækning; men af denne Guldbeholdning er kun 41,6 Mill. Kr. „lovlig gangbar Guldmønt“, som kan anvendes til Indløsning af Sedlerne, og i Virkeligheden er der endnu mindre, thi saa vidt man kan se af Nationalbankens Regnskab, er heri indbefattet 27½ Mill. i østerr. Kr. = 20,8 Mill. Kr. i dansk Guldmønt, som af Nationalbanken er oversendt til Mønten for at udmøntes. Nationalbanken havde altsaa ved Udgangen af Regnskabsaaret knap 21 Mill. Kr. i skandinavisk Mønt, og siden da er Beløbet yderligere formindsket, saa at der medio Oktober d. A. kun fandtes

14,3 Mill. Kr. i skandinavisk Mønt i Banken. Dette er tilstrækkeligt til Indløsning af Sedlerne under normale og rolige Forhold, Banken kan derfor tillade den daglige ordinære Seddelindløsning; men de 14,3 Mill. Kr. skandinavisk Guldmønt er ikke saa meget, at Banken under de nuværende ekstraordinære Forhold ubetinget kan erklære Sedlerne for indløselige, især ikke, hvis Eksporten af Guldmønt bliver givet helt fri og man altsaa er udsat for, at der i kort Tid kommer mange Sedler til Indløsning fra Udlandet for at indveksles med Mønt til Udførsel.

Nationalbanken har altsaa Guld nok i Barrer og fremmed Guldmønt, men den har ikke *skandinavisk Guldmønt* nok til at møde ekstraordinære store Krav. Denne mindre heldige Situation skyldes den Omstændighed, at det kgl. Møntværk ikke kan udmønte tilstrækkeligt. Regeringen er imidlertid i Færd med at lade foretage Foranstaltninger, hvorved denne Ulempe forhaabentlig kan fjernes.

I Henhold til ovenstaaende Betragtninger anbefaler Udvalget, at det omhandlede Lovforslag om Forlængelse af Lov Nr. 118 af 17. April 1916 *vedtages uforandret*, og samtidig udtales den Forventning, at Regeringen vil fremskynde Udmøntningen af dansk Guldmønt, og at den, naar derved Møntbeholdningen er forøget i tilstrækkelig Grad, vil sørge for, at der gøres Skridt til Udjævning af Disagioen paa danske Sedler i Norge og Sverige, og at desforuden Nationalbanken ogsaa paa anden Maade, ved de andre Midler, der staar til dens Raadighed, vil virke for det samme Formaal.

Dalsgaard. Falbe Hansen. Frandsen. Godskesen. Ole Hansen. Hey.
Formand og Ordfører.

Harald Jensen. Lauridsen. Nørgaard. Holger Petersen. Piper.

Poul Rasmusen. Richelieu. Trier. Windfeld-Hansen.